11/09/2023

Φθιώτιδος Συμεών: «Ναι! Υπάρχει σταυρωμένη αγάπη»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Στο νέο Καθολικό της ιστορικής Ιεράς Μονής Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Αγιάς Καμένων Βούρλων, το οποίο είναι αφιερωμένο στον Εθνοϊερομάρτυρα Άγιο Χρυσόστομο Μητροπολίτη Σμύρνης και στους συν αυτώ αναιρεθέντες Μάρτυρες της Μικρασιατικής Καταστροφής ιερούργησε χθες ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών.

Η Αρχιερατική Θεία Λειτουργία μεταδόθηκε απευθείας από τηλεοράσεως, ραδιοφώνου και διαδικτύου, ενώ στις Ιερές Ακολουθίες έψαλε χορός ιεροψαλτών, μαθητών του Ωδείου της Ιεράς Μητροπόλεως «Γερμανός ο Μελωδός» υπό την Διεύθυνση του Πρωτοψάλτου και Καθηγητού κ. Αναργύρου Βλάχου.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος μεταξύ άλλων χαρακτηριστικά ανέφερε:

«Βρισκόμαστε λίγες μέρες πριν από τη μεγάλη εορτή της Υψώσεως του Τιμίου και Ζωοποιού Σταυρού και η Αγία μας Εκκλησία έχει νοηματοδοτήσει τη σημερινή Κυριακή, ως Κυριακή Προ της Υψώσεως, για αυτό και τα Ιερά Αναγνώσματα τόσο το Αποστολικό όσο και το Ευαγγελικό, αλλά και η υμνολογία της Εκκλησίας παράλληλα με την Θεομητορική εορτή του Γενεσίου της Θεοτόκου, παράλληλα με τον αναστάσιμο χαρακτήρα της σημερινής ημέρας της Κυριακής, συνάμα μας ομιλεί και για το μυστήριο του σταυρού, μας μυεί και μας προετοιμάζει για το μυστήριο του σταυρού, το οποίο έχει κεντρική θέση στη ζωή της Εκκλησίας, γιατί δεν είναι ένα σύμβολο, δεν είναι ένα διακοσμητικό σύμβολο ο σταυρός, ούτε πολλώ δε μάλλον είναι ένα σύμβολο εξουσίας, ούτε πολλώ δε μάλλον είναι ένα σύμβολο διαμαρτυρίας, ούτε πολλώ δε μάλλον είναι ένα σύμφωνο γραφικής έκφρασης οποιασδήποτε άποψης, αντίληψης ή οποιουδήποτε φόβου, οιασδήποτε δεισιδαιμονίας ή προκατάληψης.

Ο σταυρός είναι ζωή, ο σταυρός είναι τρόπος ζωής, ο σταυρός είναι πολίτευμα. Στο απολυτίκιο του σταυρού μιλάμε «δια του σταυρού σου πολίτευμα», είναι τρόπος του «πολιτεύεσθαι», είναι τρόπος σχέσης ο σταυρός. Μας το προβάλλει μέσα από ιστορίες, από την Παλαιά Διαθήκη, πως προτυπώθηκε ο σταυρός στη ζωή του Ισραήλ με τον όφι, τον οποίο ύψωσε μέσα στην έρημο ο Μωυσής, αλλά κυρίως μας τον προβάλλει και μας το καταθέτει μέσα από τη φανέρωση του μυστηρίου της αγάπης του Θεού για τον κόσμο: «οὕτω γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον», λόγια από τον Ευαγγελιστή Ιωάννη, λόγια του Θεού, λόγια της Εκκλησίας, τα οποία επαναλαμβάνονται και στην ευχή της Θείας Λειτουργίας πριν από τον καθαγιασμό των τιμίων δώρων, λόγοι συστατικοί που αποκαλύπτουν και φανερώνουν ότι ο Κύριός μας ανέβηκε στον σταυρό μονάχα από αγάπη και έρωτα για τον άνθρωπο. Τίποτα δεν μπορούσε να καταναγκάζει την αγάπη του Θεού για να σώσει τον κόσμο παρά μόνο ο παράφορος έρωτας του Θεού για το δημιούργημα Του. Ο παράφορος έρωτας και η αγάπη του Θεού για όλους εμάς. Γι' αυτό κέντρο του κόσμου δεν είναι η δική μας αμαρτία, δεν είναι τα δικά μας παραπτώματα και ανομήματα, αλλά κέντρο του κόσμου είναι η δική Του αγάπη, «ἣν ἠγάπησεν ἡμᾶς», κέντρο του κόσμου είναι η αγάπη του Θεού η αμεταμέλητη, η αμετάκλητη, η αγάπη η οποία δεν εκπίπτει ποτέ, η αγάπη η αληθινή, η αγάπη η πραγματική. Αιτία της ενανθρωπήσεως, αιτία της ενσαρκώσεως, αιτία του ερχομού, δηλαδή του Χριστού πάνω στη γη, είναι μονάχα αυτή η αγάπη και η αγάπη είναι το πολίτευμα του σταυρού. Αν θέλουμε να

προσεγγίσουμε και να ζήσουμε το πολίτευμα του σταυρού, οφείλουμε να προσεγγίσουμε και να ζήσουμε την αγάπη του Χριστού, την αγάπη την θυσιαστική, την αγάπη την απροκατάληπτη, την αγάπη η οποία δεν κάνει διακρίσεις, την αγάπη αυτήν η οποία δεν κρίνει, αλλά σώζει. Είδατε πως τελειώνει το Ευαγγελικό Ανάγνωσμα σήμερα, ότι ο υιός του ανθρώπου ήρθε όχι για να κρίνει τον κόσμο αλλά για να σωθεί ο κόσμος διά Αυτού. Αυτή είναι η αγάπη η σταυρωμένη και η αγάπη η αληθινή. Η αγάπη που δεν έρχεται να διεκδικήσει, ούτε να απαιτήσει, ούτε να ζητήσει, ούτε να αξιώσει. Είναι η αγάπη, που έρχεται να προσφέρει, είναι η αγάπη που έρχεται να θυσιαστεί, είναι η αγάπη που έρχεται να δοθεί, να παραδοθεί, είναι η αγάπη η οποία έρχεται για να γίνει ένα με τον κάθε άνθρωπο.

Αυτή είναι η σταυρωμένη αγάπη και αυτή είναι η αλήθεια και το ερώτημα το οποίο θέτει η καρδιά μας σήμερα και θέτει η Εκκλησία μας είναι ένα ερώτημα πρώτον που απευθύνεται στον καθέναν από εμάς: «Κατά πόσον και εμείς μετέχουμε σε αυτή την αγάπη». Κατά πόσο και εμείς θέλουμε έναν τέτοιον σταυρό στη ζωή μας. Γιατί αναμφισβήτητα σηκώνουμε σταυρούς. Άραγε οι σταυροί στη ζωή μας είναι τα βάσανα μόνο; και οι δοκιμασίες μόνο; και οι πειρασμοί μόνο; και οι θλίψεις μόνο; και οι αρρώστιες μόνο; Άραγε ο σταυρός του Χριστού και η συμμετοχή στο Σταυρό του Χριστού περιορίζονται μόνο στις οδύνες αυτού του κόσμου; άραγε ο Σταυρός είναι μονάχα ένα εξωτερικό σύμβολο, το οποίο μας συνοδεύει από τη βάπτισή μας μέχρι και την κοίμησή μας; Μέχρι και πάνω στο μνήμα μας, στα κοιμητήρια, πάνω στον τάφο μας ή ο σταυρός είναι ό,τι πιο ζωντανό, ό,τι πιο ενεργητικό, ό,τι πιο αισιόδοξο, ό,τι πιο ελπιδοφόρο, ό,τι πιο συναρπαστικό, ό,τι πιο προοδευτικό, ό,τι πιο ζωογόνο; Γιατί άραγε ονομάζεται «Ζωοποιός Σταυρός»; Γιατί η αγάπη είναι η πνοή του κόσμου, η αγάπη είναι η ζωοποιός και ζωογόνος δύναμη, η αγάπη είναι η ζωοδόχος πηγή. Αυτός ο Σταυρός είναι ο Σταυρός του Χριστού. Αυτός ο Σταυρός είναι ο Σταυρός των χριστιανών. Ο σταυρός των χριστιανών των αληθινών είναι η αγάπη χωρίς όρια, είναι η αγάπη προς τον διαφορετικό, είναι η αγάπη προς τον ξένο, είναι η αγάπη προς τον περιθωριακό, είναι η αγάπη προς τον ταλαιπωρημένο και κυρίως και πρώτιστα είναι η αγάπη, η οποία έχει μέσα της άρνηση του εαυτού, έχει μέσα της άρνηση της εγωπάθειας μας, της φιλαυτίας μας, της ατομοκρατίας μας. Η αληθινή αγάπη δεν είναι αυτή που θέλει να επιβάλει στον άλλον να γίνει κάπως διαφορετικά από αυτό που είναι, αλλά είναι αυτή, η οποία μεταβάλλει και αλλάζει αυτόν ο οποίος θέλει να την έχει στη ζωή του και θέλει να είναι πραγματικά ένας σταυρωμένος, ηγαπημένος για τους συνανθρώπους και τους αδελφούς του.

Υπάρχουν άραγε κάποια πρόσωπα μέσα στην ιστορία που επιλέγουν αυτήν την αγάπη; υπάρχουν άραγε γύρω μας άνθρωποι, οι οποίοι μας αγαπούν με τέτοιο τρόπο, με τον τρόπο του Χριστού; Θα αναρωτηθεί κανείς, άραγε ο σύζυγος μου, η σύζυγος μου, ο σύντροφος μου, η σύντροφος μου που ομνύεται ότι με αγαπά ή τουλάχιστον ομνυόταν, δε ξέρω αν συνεχίζει να ομνύεται, τόσοι γύρω μου που λεν

ότι με αγαπούν, τόσοι γύρω μου που μου λεν ότι θέλουν να μου προσφέρουν, θέλουν να ασχοληθούν με τα κοινά γιατί με αγαπούν, γιατί αγαπούν τον τόπο, γιατί αγαπούν τους συνανθρώπους, αγαπούν την κοινωνική πρόοδο, τόσοι άνθρωποι οι οποίοι αναφέρονται στην αγάπη ακόμα και οι ποιμένες της Εκκλησίας που ομιλούν για την αγάπη, άραγε αγαπούν ανιδιοτελώς; Άραγε αγαπάμε ανιδιοτελώς; Άραγε έχουμε αυτή την αγάπη ή μέσα ακόμη και από αυτήν την αγάπη κάτι διεκδικούμε για μας ή μήπως μέσα από αυτή την αγάπη προβάλλουμε το έλλειμμα της αγάπης που έχουμε μέσα μας ή μήπως μέσα από αυτή την αγάπη ικανοποιούμε έναν κεκρυμμένο ναρκισσισμό ή διάφορες μειονεξίες, διάφορα κόμπλεξ, διάφορα ελλείμματα, διάφορα εσωτερικά προβλήματα με τα οποία δεν έχουμε τολμήσει να αναμετρηθούμε;

Ποιαν αγάπη κομίζουμε μέσα στον κόσμο; ποια αγάπη κομίζουν οι άνθρωποι μέσα στον κόσμο; Και πάλι το ερώτημα τίθεται: «υπάρχει άραγε τέτοια αγάπη, είναι εφικτή τέτοια αγάπη»;
Ναι! Είναι εφικτή τέτοια αγάπη.

Αυτό μας απαντά ο Άγιος Χρυσόστομος Σμύρνης σήμερα, ότι είναι εφικτή αυτή η αγάπη. Όταν ο Άγιος Χρυσόστομος Σμύρνης ως Μητροπολίτης Δράμας, που κι εκεί σκόρπισε και έδωσε αγάπη στα δύσκολα χρόνια του Μακεδονικού Αγώνα, όταν λοιπόν από τη Δράμα μετατέθηκε για τη Σμύρνη, τότε ένα πράγμα είπε στο λαό, ο οποίος τον συνόδευσε με ζητωκραυγές και με δάκρυα ευγνωμοσύνης, είπε ότι: «το μόνο που μπορώ να προσφέρω εγώ ο ελάχιστος στην πίστη μου, στην Εκκλησία μου και στην πατρίδα μου είναι να δώσω το αίμα μου. Δεν είμαι για τίποτα άλλο άξιος», είπε αυτός ο σπουδαίος Ιεράρχης της Εκκλησίας, παρά μόνο να δώσω το αίμα μου, γιατί η αληθινή αγάπη είναι αυτή του Χρυσοστόμου Σμύρνης, την οποία δεν την υπέγραψε με μελάνια πολυτελείας από την Εσπερία αλλά την υπέγραψε με το αίμα της καρδιάς του, με το αίμα του σώματος, με το αίμα του μαρτυρίου του και εκεί στη Σμύρνη έμεινε όρθιος μέχρι τέλους κοντά στο ποίμνιό του, όταν μπορούσε να διασωθεί, όταν τον πίεζαν να τον φυγαδεύσουν, για να τον σώσουν, αυτός επέλεξε να μείνει εκεί, να βασανιστεί σκληρότατα, να δεχθεί ό,τι πιο αποτρόπαιο και φρικτό μπορούσε να δεχθεί, να εξορυχθούν οι οφθαλμοί του και να θυσιαστεί και να σφαγιαστεί στην Αγία Τράπεζα της Εκκλησίας του Χριστού, όπως και αναρίθμητοι άλλοι Ιεράρχες, Ποιμένες, Πατέρες της Εκκλησίας, όπως και ο προκάτοχός μου Μητροπολίτης Νέων Πατρών Γρηγόριος ο Ιερομάρτυς, ο οποίος σφαγιάστηκε τη νύχτα του Ακαθίστου Ύμνου πάνω στο Ιερό Θυσιαστήριο στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό του Αγίου Νικολάου στην Υπάτη. Προτίμησε λοιπόν να θυσιαστεί, προτίμησε να φανερώσει ότι: «Ναι! Δεν είναι ουτοπία η σταυρωμένη αγάπη, δεν είναι ουτοπία το πολίτευμα του σταυρού. Ναι! Τούτο το Γένος αν έχει μείνει όρθιο, αν μέσα στις λαίλαπες των χρόνων και των καιρών, μέσα στις δοκιμασίες και τις περιστάσεις του ιστορικού του βίου έμεινε όρθιο με «ομόγνωμον», με «ομόγλωσσον» και με «ομόθρησκον», αυτό οφείλεται γιατί

κάποιοι επέλεξαν να θυσιάζονται, κάποιοι επέλεξαν να αγαπούν αληθινά, να αγαπούν πραγματικά, να αγαπούν θυσιαστικά, να αγαπούν ολοκληρωτικά! Και το επέλεξαν χωρίς ανθρώπινη ανταπόδοση, όπως ο Άγιος Χρυσόστομος Σμύρνης που πολεμήθηκε και δυστυχώς και πολεμάται από τους ίδιους ανθρώπους που υψώνουν σταυρούς για γραφικές διαμαρτυρίες, που υψώνουν σταυρούς, για να δείξουν ότι είναι δήθεν χριστιανοί καλύτεροι των άλλων, αυθεντικότεροι, ορθοδοξότεροι. Αυτοί είναι που συκοφάντησαν και συκοφαντούν ακόμη και σήμερα τον Άγιο Χρυσόστομο Σμύρνης. Όμως ο Χρυσόστομος Σμύρνης υπέγραψε την αγάπη του και τη σφράγισε με το αίμα του, με το μαρτύριό του κι όχι με το πληκτρολόγιο του διαδικτύου, όχι με το σκοτάδι της ανευθυνότητας, όχι με ιστορίες συνωμοσίας, καχυποψίας, αρρωστημένης φαντασίας που επίκεντρο έχουν τον αντίχριστο και όχι το Χριστό.

Ο Άγιος Χρυσόστομος Σμύρνης ηγάπησε το Χριστό και με το αίμα του μία λέξη έγραψε πάνω στην Αγία Τράπεζα: τη λέξη «Χριστός», τη λέξη «Χριστός» έγραψε, τη λέξη ρωμιός, τη λέξη ρωμιοσύνη. Το Γένος των χριστιανών έχει την υπογραφή του μαρτυρίου του Αγίου Χρυσοστόμου Σμύρνης κι ακριβώς το μυστήριο του σταυρού βρίσκει στο πρόσωπο του την τέλεια αποτύπωση, την τέλεια εφαρμογή και την τέλεια φανέρωση για να μας αποκαλύψει σε όλους μας ότι: «Ναι αδελφοί μου, το Ευαγγέλιο του Χριστού δεν είναι ουτοπία, το Ευαγγέλιο του Χριστού δεν είναι παραμυθάκι, το Ευαγγέλιο του Χριστού δεν είναι όπιο του λαού για να κοιμίζει κανέναν, το Ευαγγέλιο του Χριστού δεν είναι ναρκωτικό, το Ευαγγέλιο του Χριστού δεν είναι ιδεολόγημα, το Ευαγγέλιο του Χριστού δεν είναι καταστατικό σωματείου. Το Ευαγγέλιο του Χριστού είναι σαρκωμένη και ματωμένη αλήθεια, υπογεγραμμένη από το αίμα πρώτα του ίδιου του Χριστού και από το αίμα των Μαρτύρων της πίστεως μας». Η απόλυτη αγάπη του Αγίου Χρυσοστόμου Σμύρνης ήταν ότι την ώρα του μαρτυρίου του και αυτός όπως ο Χριστός πάνω στο Σταυρό, όπως ο Στέφανος την ώρα του λιθοβολισμού, όπως όλοι οι Άγιοι της Εκκλησίας μας την ώρα του μαρτυρίου αναφωνούσε: «ἄφες αὐτοῖς οὐ γάρ οἴδασι τί ποιοῦσιν». Η απόλυτη συγχώρεση είναι η απόλυτη αγάπη, η απόλυτη αποδοχή είναι η απόλυτη αγάπη, η απόλυτη καταλλαγή είναι η απόλυτη αγάπη. Είχε μέσα του την απόλυτη αγάπη και με αυτή την απόλυτη αγάπη υπερέβη τον πειρασμό της μνησικακίας, της κακίας ή του γογγυσμού, αγάπησε και τον εχθρό ακόμα και με αυτή την αγάπη πέταξε για την αιωνιότητα και με αυτή την αγάπη μας παίρνει και εμάς από το χέρι για να μας οδηγήσει στην αιωνιότητα».

Ο Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής Αρχιμ. π. Σεραφείμ Μαργαρίτου, εκ μέρους της Ιεράς Αδελφότητος, ευχαρίστησε με λόγους υιικής αγάπης και σεβασμού τον Σεβασμιώτατο κ. Συμεών για την πατρική του αγάπη προς τη Μονή και για όλα όσα η ανοιχτή καρδιά του και η ανοιχτή αγκαλιά του προσφέρει

απλόχερα στους πατέρες και στους μοναχούς της Ιεράς Αδελφότητος.

Ακολούθησε μοναστηριακή δοχή και τράπεζα εκ μέρους της Ιεράς Μονής προς όλους τους εορταστές, κατά την διάρκεια της οποίας ο κ. Συμεών είχε μία πνευματική επικοινωνία με όλους.
Στην Αρχιερατική Θεία Λειτουργία μεταξύ των πιστών παραβρέθηκαν: ο Βουλευτής Φθιώτιδος κ. Γεώργιος Κοτρωνιάς, ο Δήμαρχος Καμένων Βούρλων κ. Ιωάννης Συκιώτης, ο Αντιπεριφερειάρχης κ. Ηλίας Κυρμανίδης, ο Διευθυντής του Προτύπου Εκκλησιαστικού Σχολείου Λαμίας «Ο Όσιος Βησσαρίων ο Αγαθωνίτης» κ. Ιωάννης Ζαχαράκης, καθώς και εκπρόσωποι άλλων φορέων και συλλόγων του τόπου.

Δείτε περισσότερες φωτογραφίες ΕΔΩ

Φωτογραφίες: Δημήτριος Ανάγνου